

Cirkelpunt

De Opwekking van de Gnosis

http://youtu.be/z_AX1YWjQ-Y

I search for the sign
That will set my soul free
My heart must be pure
So that I can find peace

My grief cannot last forever
My love will be fulfilled
I pray a sign will help me
Be all that I can be

The wind is your voice
The rain is your tears
You burning heart
And spirit is my salvation

Secret Garden - Sigma

En Jezus sprak:
Vader, zie daar,
hoe de ziel,
opgejaagd door het Kwade,
ver van uw adem,
vruchteloos over de aarde rondzwerft.
Zij tracht de bittere chaos te ontvluchten,
maar weet niet hoe zij kan ontstijgen.

Daarom, Vader, zend mij erheen.
Met zegelen zal ik afdalen en
alle hemelen zal ik doorwandelen.
Alle geheimenissen zal ik openbaren
en de gestalte der goden
zal ik zichtbaar maken.
Het verborgene van de heilige weg
zal ik bekend maken en
de gnosis zal ik opwekken.

(wederlegging aller ketterijen
Hippolytus van Rome 235)

Een behouden Vlucht...

*May the wind under your wings bear you
where the sun sails and the moon walks,"
Gandalf*

Bij deze nieuwe jaargang wens ik jullie het absoluut vertrouwen toe in de ongeziene kracht en leiding die steeds aanwezig is in je hart en jou helpt om je Levensreis tot een goed einde te brengen.
Mogen de woorden van Gandalf, de wijze Magiër uit het boek en de film The Hobbit, jou vergezellen op je 'vlucht'.
Mag je dan ook de moed vinden om je vleugels uit te slaan en je te laten dragen door de winden van de Gnosis die je veilig Thuis zullen brengen.
En moge je dan trouw aan je hart je weg vervolgen opdat je niet verstrikt raakt in de vele misleidingen die zich nog zullen aandienen. Want steeds zal het er op aankomen een heldere blik te bewaren om te kunnen onderscheiden, te blijven standhouden en door te zetten.
Soms zal het lijken verdwaald te zijn in een dichtbegroeid bos ook al is de einder zo nabij.....

"This is not the Greenwood of old"
zegt Gandalf in het tweede deel van de trilogie 'the Hobbit',

*“the very air of the forest is heavy with illusion
that will seek to enter your mind and lead you astray.
You must stay on the path, do not leave it.
If you do, you'll never find it again.
No matter what may come, stay on the path!”*

Een krachtige boodschap is dit voor deze tijd waarin bewust en met gulle hand veel zand in de ogen wordt gestrooid waardoor het hart in verwarring raakt en straks door de bomen het bos niet meer wordt gezien.

Alles lijkt ontketend te worden op deze aarde en zo eindigt ook het tweede deel van The Hobbit met de titel ‘The Desolation of Smaug’. Het Reisgezelschap is aangekomen aan de Eenzame Berg, om hun verloren koninkrijk Erebor en hun schat te heroveren die bewaakt wordt door de draak Smaug. Daarvoor hebben ze de Arkensteen nodig, een heilige edelsteen of ook wel het Hart van de Berg genoemd.

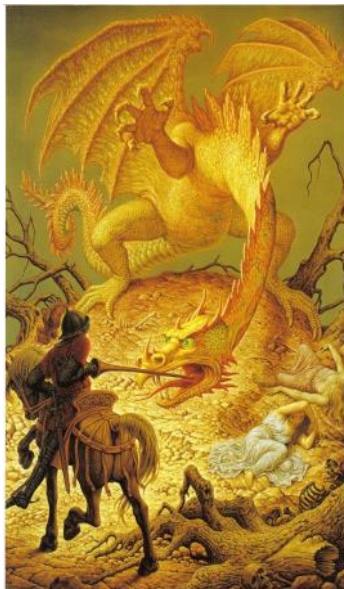
Ze betreden de schuilplaats van de nu heersende heer en meester waardoor hij ontwaakt uit zijn zelfgenoegzame slaap. Woedend verlaat hij zijn schuilplaats om zijn grote slag te slaan en alles te verwoesten op zijn tocht, ook het vreedzame thuisland van de kleine Hobbit, de held, Bilbo Balings ....

Wat een indringende allegorie is deze film voor de mens in dit tijdsgewricht! We wezen gewaarschuwd ,zo lijkt het wel, maar tegelijkertijd ook aangemoedigd om de Parel of de Steen der Wijzen of de Graal...terug te bemachtigen, omdat dit kleinood onontbeerlijk is om het verloren gegane koninkrijk opnieuw te herstellen. Zo spreken ook de oude ‘geschriften’ tot ons in verschillende bewoordingen en herkennen we diezelfde taal in de vele mythes en legenden. Steeds worden we er weer aan herinnerd ... Wees dus waakzaam en standvastig en heb bovenal Lief. Win aan onderscheid door je Ware Zelf te leren kennen tijdens jouw ‘vlucht’, zo leer je ook de buitenwereld zien en kennen zoals hij in werkelijkheid is en zal je niet meer misleid kunnen worden. De innerlijke Licht- en Liefdeskracht wordt jouw vreedzame wapen en schild, waartegen geen Draak bestand is.

*‘Ken wat voor uw gelaat is
en wat u verborgen is
zal u onthuld worden
want niets is verborgen
dat niet openbaar zal worden.’
zegt Jezus
in het Thomasevangelie.*

Wat hebben we dan nog te vrezen als God met en in ons is, wanneer we Kennen en Gekend zijn en we zodoende helder kunnen zien en horen en aldus zullen handelen?

(M)cirkelpunt

Hoe dikwijls heb ik met mijn vriend gewandeld in de wereld van uiterlijke schijn, terwijl ik inwendig mopperde over haar domheid en onnozelheid? Maar de wereld der mysteriën heb ik nooit aanschouwd voordat ik ontdekte dat ik zelf een aanmatigende tiran was en zij geestig en wijs.

Hoe dikwijls was ik dronken van de wijn van het zelf en beschouwde ik mij en mijn metgezel als een lam en een wolf, terwijl ik, eenmaal nuchter, zag dat ik een mens was en hij eveneens.

Wij zijn in de val gelopen van de schijn van onze uiterlijke situatie, blind als wij waren voor de onzichtbare essentie van onze werkelijkheid. Als iemand onder ons struikelt, zeggen wij dat hij gefaald heeft; als zijn tred langzamer wordt, zeggen wij dat hij oud is en afgeleefd; als hij stamelt, zeggen wij dat hij stom is, en als hij zucht, zeggen wij dat het zijn doodsgerochel is en dat hij spoedig zal sterven.

Jij en ik zijn verblind door het omhulsel van 'ik' en de oppervlakkigheid van 'jou'. Daarom zien wij niet wat de geest heeft toevertrouwd aan 'ik' en leeft verborgen in 'jou'. Wat kunnen wij doen wanneer onze verwaandheid de waarheid die in onszelf verborgen ligt aan het oog onttrekt?

Ik zeg je - ook al zijn mijn woorden misschien een sluier die het gelaat van mijn werkelijkheid verhullen - ik zeg tegen jou en tegen mijn eigen ziel dat wat wij zien met onze ogen niet meer is dan een wolk die voor ons verbergt wat wij in onszelf door inzicht moeten bemerken. Wat wij met onze oren horen, is slechts het lawaai dat hetgeen wij met ons hart moeten begrijpen vervormt.”

Uit: De Schaal en de Pit/ Het Visioen
Kahlil Gibran

De Graal is een symbool van een geestelijke realiteit, die niet met het normale menselijke bewustzijn begrepen kan worden. Niet eens kan worden benaderd! Van dit symbool gaat een dynamische, scheppende kracht uit die overal genezing en vernieuwing brengt. Bovendien activeert en dynamiseert deze kracht het bewustzijn en de daaruit voortvloeiende activiteiten van de mens en opent zij de poorten naar intuïtieve inzichten die het normale dagelijkse bewustzijn kunnen verlichten.

De Graal wordt omschreven als een beker of kelk, een kostbare lichtende edelsteen, een zuiver vuur, een bovenaardse doordringende toon, een alles genezende en heiligende kracht die andere voeding overbodig maakt, als zuiver licht en wijsheid en ook als een verborgen stad. De hoge geestelijke realiteit laat zich kennelijk niet exact beschrijven of etiketteren door het aardse bewustzijn. Misschien wel daarom is de Graal een begrip dat de mensen overal ter wereld diep in het hart aanspreekt.

De niet gematerialiseerde Graal is een vurig, geestelijke energie, die — en alle legenden zeggen daarover hetzelfde — niet door de sterfelijke mens kan worden genaderd, zonder dat hij zich daarop terdege en volgens een helder plan heeft voorbereid. Zou hij dat wel doen, dan zou die unieke, onaardse energie hem zonder meer verbranden.

De kosmische Graal is onvergankelijk. Zijn impulsen treden periodiek op in de wereld: enerzijds in symbolen die krachtlijnen weergeven van haar energie, anderzijds als bevrijdende en vernieuwende energie zelf. De symbolen spreken het intuïtieve bewustzijn van daarvoor gevoelige mensen aan en activeren hen tot zoeken en nieuw, bewust handelen. Uit dat handelen kan een nieuw type mens voortkomen die de leiding van zijn dagelijkse leven overdraagt aan het onsterfelijk beginsel in hem. Dit beginsel is de basis van de eeuwige ziel. Met haar vermogen kan de voorbereide mens de Graal bewust ontmoeten en hem dienen. De Graal dienen betekent het goddelijk plan met wereld en mensheid kennen en er bewust aan meebouwen. De gereinigde, vernieuwde en dus eeuwige ziel kan zijn plaats innemen in de grote, oeroude, wereldomvattende Broederschap van de Graal.

Zo bezien, wordt het enigszins duidelijk waarom in alle Graallegenden ongewisheid bestaat over de aard en de richting van de zoektocht. Waar is de Graal te vinden? Wat is het juiste moment om op weg te gaan? Wat is het juiste uitgangspunt voor de queeste? In het begin zoekt de mens alleen nog naar de afspiegeling van zijn gedachten. Dat is een gebied waar de Graal zeer zeker niet zal gevonden worden. Hoogstens verfijnde en geïdealiseerde verbeeldingen van de werkelijkheid. En het wekt dan ook geen verwondering dat zoveel

zoekers en hemelbestormers, ondanks hun eerlijke en dappere pogingen, aan het einde van hun levensweg nog met lege handen staan. De mens die zijn levenspad heeft veredeld en naar het innerlijke ridderschap heeft gezocht, kan de Graal pas vinden en leren behoeden, als hij alles achter zich heeft gelaten. Als hij niet meer denkt, voelt, handelt naar het aardse bewustzijn; als al die elementen van het aardse bewustzijn in hem gestorven zijn en er ruimte is gemaakt voor de levende ziel. (...)

Toen de feitelijke betekenis van de Graal na het einde van de dertiende eeuw in de vergeethoek raakte, ontstond er een rijk geschakeerde literatuur over de Tafelronde van koning Arthur en over de getallensymboliek in de Graallegende.

Overall is het streven naar de Graal verbonden met het domein van de dood. Wie de dood niet kent, zal de Graal nimmer kunnen vinden.

Voordat Parcival bij Trevizent kan komen— die woont in de nabijheid van de Graal— moet hij met een Graalridder strijden. Als reden wordt opgegeven:

“de burcht Mont-Salvat is niet gewend dat men haar na komt. Wie zo vermetel is moet een gevaarlijke strijd doorstaan. Of een boete betalen die men buiten dit woud de dood noemt.”

En nog duidelijker wordt de band tussen Graal en dood aangetoond, waar de letters die op de Graal zichtbaar worden wanneer iemand tot de broederschap wordt uitverkoren, als een epitaf of graf-schrift wordt aangeduid. De dood wordt hier echter niet als een definitieve toestand ervaren, maar als een poort op de weg naar opstanding. De Graal omvat

het hele proces op die weg.

Een dergelijk sterven— het dagelijks sterven waarover Paulus schrijft— is het zo dikwijls heftig bestreden en volkomen misverstane endura van de Katharen. Dikke boeken zijn er geschreven over deze ‘goddeloze’ zelfmoordmethode van de Zuid-Franse broederschap. Toch staat deze zogenaamde ‘goddeloze’ methode uiteengezet en tot in alle details beschreven in de vier evangeliën. Het endura van de Katharen is het navolgen van Jezus de Christus in het heilig proces waarin al het onheilige in de microkosmos wordt gedood.

Wie aan het endura begint, heeft zich er eerst van overtuigd dat zijn microkosmos niet in overeenstemming, in evenwicht is met Gods Wet. Zij is als het ware in een doodsslaap verzonken en dient gewekt en gereinigd, geheiligd, te worden. De tweede Korinthenbrief bevestigt dit in het vijfde hoofdstuk:

“Want wij weten dat, wanneer de aardse tent waarin wij wonen wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, nie tmet handen gemaakt, een eeuwig huis.”

De methode die tot de evangelische wedergeboorte voert, tot de volledige opstanding van de oorspronkelijke natuur, staat dus volledig in de evangeliën aangegeven voor wie het lezen wil en begrijpen kan.

Nu hebben velen reeds de ik-verbreking nagestreefd, maar al hun moeite bleek vergeefs te zijn. Niet onlogisch, want het ik dat zichzelf wil opheffen, houdt zichzelf juist in stand. Versterkt zichzelf tegen al het streven in! Daarom daalt de Graal af naar de mensheid, om het Licht uit te gieten dat het ik teniet kan doen. Dus niet het ik volvoert dan het endura, maar de Gnosis, het vrijmakende en genezende Licht uit de Oerbron van al het Leven. Of in christelijke termen geformuleerd: de Christus in de mens.

De Graalzoeker zal bemerken dat alle gebeurtenissen, personen en plaatsen die in de legenden genoemd worden, niets met geografische plaatsen of historische personen te maken hebben, maar dat zij allegorische voorstellingen zijn van aspecten in hem zelf. Het ontkennen van dat feit heeft reeds veel misverstanden en onbegrip teweeggebracht.

Nu kan het Mysterie van de Graal dus niet, zoals gezegd, met aardse middelen en eigenschappen worden benaderd. Een Kathaars gebed drukt dat als volgt uit:

“Wie of wat is God?

Laat ons die hier gekomen zijn, stil zwijgen.

Spreken wij Zijn Naam niet uit.

Zwijgen wij stil, bidden wij stil.

Wie zeggen wil, wie hij is,

Moet zijn die Hij is.”

De microkosmos is eens goddelijk geweest. Door de val, de staat van afgescheidenheid, moest een andere mens dan de oorspronkelijke worden opgebouwd om de weg van terugkeer mogelijk te maken. Daarom is het voor de Graalzoeker noodzakelijk dat hij voldoende kennis heeft van de twee naturen die in hem vertegenwoordigd zijn: de oorspronkelijke, goddelijke, en de later gebouwde, ongoddelijke natuur.

Helaas domineert het ongoddelijke aspect en is het goddelijke aspect teruggebracht tot een slapende kern. Het gevolg van die situatie is dat alles wat de mens aan goddelijke inspiratie ontvangt, door zijn ongoddelijke natuur wordt omgebogen en naar het aardse toe wordt vertaald. Het spreekt dan vanzelf dat een dergelijke structuur niet geschikt is voor het endura. Want tijdens dat endura moet dat aardse aspect juist terugtreden ten behoeve van het goddelijke aspect.

Nu ontvangt de ware zoeker op zijn pad altijd die aanwijzingen die hij nodig heeft om zijn doel te bereiken. Zoals bijvoorbeeld in de Bergrede, waarin Jezus zegt:

*“Wanneer ge bidt,
ga dan in uw binnenkamer (uw hart)
en sluit de deur
en bidt tot uw Vader in het verborgene.
En uw Vader die in het verborgene ziet,
zal het u vergelden.”*

Doet dit ons niet denken aan de aanwijzingen die Parcifal van Trevizent ontvangt? Het bidden dat hier wordt bedoeld, verwijst naar het verwerklijken van de eenheid van hoofd en hart die bij de aardse mens danig is verstoord. Bij de natuurlijke mens zijn hoofd en hart voortdurend in conflict. Of het ene domineert, of het ander. Maar evenwicht wordt zelden bereikt en dan nog is het zeer tijdelijk. Daarom spreekt men over verstandsmensen of gevoelsmensen.

Nu is de mens via de werkingen van zijn hoofd en zijn hart verbonden met elektromagnetische velden. Wederzijds onderhouden en voeden zij elkaar en met elke gedachte en elke emotie worden die banden versterkt. Zo bouwt de mens zijn eigen gevangenis. De mens denkt naar het denkveld waarmee hij verbonden is, voelt naar het gevoelsveld waaruit hij put. Het ik is niet in staat die kringlopen te doorbreken, omdat het zelf daarin een actieve rol speelt en niet beschikt over vermogens die hem daar bovenuit zouden kunnen verheffen.

Het spreekt dus voor zich dat het ik zijn eigen kringloop niet met eigen middelen kan doorbreken.

Pas wanneer het zodanige ervaringen opdoet dat het uit zijn evenwicht wordt geslagen, kan er enige ruimte komen voor iets dat niet tot deze kringlopen behoort. Iets dat niet tot deze natuur behoort. Dat iets dat niet tot deze wereld behoort, wordt in de Bijbel aangeduid *als het Koninkrijk Gods, dat vlees en bloed niet kunnen beërven*.

Het bloed is een uitbeelding van het denk-,gevoels-en handelingsleven. Alle levensprocessen drukken zich daarin uit. Zijn daarin aantoonbaar. Emoties kunnen de klieren met interne secretie en andere organen activeren; gedachten kunnen het bloed opjagen en zijn samenstelling veranderen. Daarom wordt de Graalzoeker aangeraden eerst zijn bloed te reinigen. En hij doet dat niet met diëten, kruidenkuren, magische middelen of ademhalingsoefeningen, maar door zijn gedachten en gevoelens aan te pakken. Dat is het begin van de weg die leidt naar de Heilige Graal. De weg die is gebaseerd op het vrijmaken van het goddelijk principe in de microkosmos.

In vele religies wordt naar dat principe verwezen: de zaadkorrel Jesu, het juweel in de lotus, de parel in de akker, en in moderne termen van het Gouden Rozenkruis: het geestvonkatoom.

Dat goddelijk principe zetelt in het mensenhart.

De Graal nu is het symbool van het herstel van dit goddelijk principe, van het opwekken en vrijmaken, zodat het zich kan ontwikkelen. Daarom wordt ook gezegd dat de Graal in het hart moet worden opgericht. Zuivere Graallegenden geven die gnostieke boodschap in alle eenvoud, zij het gesluierd naar de tijd waarin zij werden verteld, weer. Zij geven aan waar en hoe de Graal kan worden gevonden, hoe zij moet worden beschermd en onderhouden. (...)

Die zoektocht naar de Graal, zij het dan in andere woorden en begrippen, is terug te vinden bij Hermes Trismegistos in Egypte, Lao Tse in China, Boeddha in Indië, Zarathoestra in Perzië, Jezus in de geschiedenis rond de Middellandse Zee en Mani in het Tweestromenland. Bij Mani wordt ook de oervorm van de westerse Graallegenden aangetroffen.

Mani leerde dat in Adam een deel van het nog niet bevrijde licht verzameld is. Daarom wordt Adam - de mensheid - vanuit het Lichtrijk aangeraakt tot regeneratie. Deze Adam is echter door de materie blind en doof geschapen. Hij is zich onbewust van het Licht dat in hem aanwezig is en verkeert dan ook in een diepe slaap. Dan nadert zijn verlosser, aangeduid als Ohrmazd of Jezus, het stralende licht dat hem wekt, zijn ogen opent en hem vrijmaakt van zijn overheersers. Het licht toont hem de lichtziel die in hem gevangen ligt en onthult hem zo zijn tweevoudige afkomst: enerzijds de goddelijke Geest, anderzijds zijn dialectische lichaam.

Het licht verlicht Adam met zijn verlossende kennis, de Gnosis.

Deze oeroude kennis is door alle eeuwen heen dezelfde gebleven. Maar de beelden die werden gebruikt om haar over te dragen zijn steeds anders, ten einde de mens in zijn actuele levensfase te kunnen bereiken. Wie die weg ontdekt en durft gaan, zal de Graal mogen ontmoeten.

In de Graalbeker die hij dan in zijn wezen mag leren oprichten, kan eenmaal de levendmakende Geest Gods afdalen om zich met de herboren ziel te verbinden. Dan is Galahad, Galaad opgestaan.

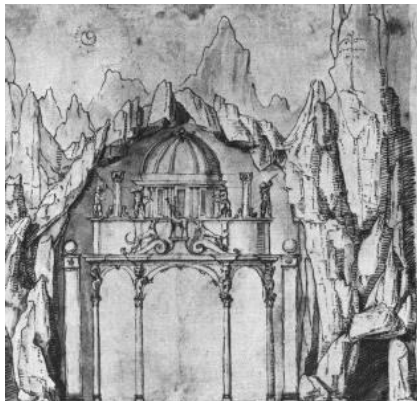
De bekende Graallegenden geven slechts een bescheiden beeld van de enorme uitwerking die hun boodschap heeft gehad. Zij toonden een spirituele weg die ook voor de mens in het moderne jachtige leven van groot belang is. Hun bron is de Gnosis. De Universele Waarheid die door mensen wordt opgevangen en uitgedragen in een levende, levensvernieuwendende praktijk.

De zoektocht naar de Graal is dus geen fictie. En evenmin een stuk geschiedenis waarover men wetenschappelijk of filosofisch kan discussiëren. Het is een levenspraktijk die direct en ingrijpend aansluit bij de zoeker op weg naar de levende waarheid. Om de grootsheid van deze eeuwenoude, zo actuele impuls enigermate te kunnen omvatten, moet de zoeker zich verbinden met de bevrijdende boodschap die schuilgaat achter de heldendaden van de ridders uit het verleden. Dit proces heeft twee aspecten, twee dimensies. Enerzijds een menselijke, uitgedrukt in de vele kleurrijke avonturen van de ridders. Anderzijds de goddelijke dimensie, die na de volbrachte heldendaden wordt bereikt. Het menselijke aspect komt direct naar voren in de strijd tegen eigenwaan, afstomping en de schande van de onwetendheid

aangaande het hogere leven. Dat zijn de karakteristieke vijanden van de mens die op zoek gaat naar de Graal-burcht in zichzelf.

Parcifal slaagt erin deze vijanden te overwinnen met behulp van de innerlijke kracht die hem steeds opnieuw wordt geschonken. Maar ondanks zijn moed en vindingrijkheid lijkt het er dikwijls op dat hij het licht nog niet kan vinden. Onrust drijft hem voort. Onrust, gevoed door zijn verlangen naar de Graal. Na zijn overwinning op de rode ridder kan hij de burcht van koning Arthur binnengaan. De rode ridder kan worden gezien als de natuurziel die zich richt op het aardse leven. Voor de bonafide zoeker is dit de eerste hinderenis die hij moet nemen om het hogere zieleven te kunnen bereiken.

Zijn bloedserfenis, zijn daaruit voortvloeiende karakter en de omgeving waarin hij leeft, zijn eveneens belemmeringen die overwonnen moeten worden. Dat overwinnen betekent een louteringsproces in de ziel die zich voorbereidt op haar ontmoeting met de Geest Gods.

De plaats waar het innerlijk conflict zich afspeelt, ligt tussen het bewustzijn en het onderbewustzijn. In het onderbewustzijn bevinden zich die krachten die zich hebben ontwikkeld door afscheiding uit de oorspronkelijke goddelijke orde. Dat zijn oude, zeer machtige krachtconcentraties, die nog voortdurend worden gevoed. Zij vormen de collectieve erfenis van de mensheid, waarin haar gehele geschiedenis is neergelegd. Tevens bevatten zij de particuliere erfenis uit voorgaande levens, die bij de ontwikkeling van een nieuwe persoonlijkheid de basis vormt voor haar structuur. Dat zijn nu de vijanden en obstakels die Parcifal moet overwinnen tijdens zijn zoektocht naar de Graal. Hij laat zich daardoor niet tegenhouden. Hij bezit de innerlijke kracht om te gaan, in de vorm van een zwaard dat krachtiger en scherper wordt naarmate hij voortgaat. Dit zwaard is een geestelijk wapen: de onontbeerlijke hulp voor wie met de demonen uit zijn eigen onderwereld wil afrekenen.

De Graalburcht is voor de zoeker dus geen vervallen slot ergens in de Pyreneeën.

Die getuigenissen uit het verleden kunnen de zoeker hoogstens stimuleren, maar zijn niet het doel van zijn levensreis. De Graalburcht die door de moderne mens gebouwd is, is een veld van vernieuwende energie, onderhouden door een gemeenschap van zielen die zich geheel en al op haar ontwikkeling richten. Die Heilige Graal wordt gevormd en gedragen door die op aarde levende mensen, die door hun innerlijk strijden en loutering de Graal hebben gevonden. In deze levende Graal wordt de regenererende energie van de kosmische Christus opgevangen en over de mensheid uitgestort. Wie met die kracht in aanraking komt, zal haar met vreugde begroeten en ontvangen en daarvan willen getuigen. Maar die kracht moet ook worden verwerkt. En dat is het geestelijk zwaard waarmee Parcifal strijdt. Het zwaard waarover Jezus spreekt in Mattheüs 10:34:

“Ik ben niet gekomen om vrede te brengen maar het zwaard.”

Dat zwaard heeft het vermogen en de macht het zuivere van het onzuivere te scheiden.

De wereld is vol Graalzoekers. Op elk niveau van leven bevinden zich mensen die zich daar bewust of onbewust mee bezighouden. Zolang dat proces onbewust verloopt, bestrijden zij elkaar hun vondsten en bevechten zij de rode ridder tevergeefs.

Maar wanneer zij zoals Parcifal, gedreven worden door het innerlijke verlangen de medemens te dienen, gaan zij zich bewust worden van hun levensstrijd. Dan wordt die strijd een innerlijke loutering, een toebereiden van de ziel. En in hun woorden, geschriften, daden getuigen zij van de hulp en vertroosting die zij steeds opnieuw mogen ondergaan. Immers, het doel, de Graal voedt hen reeds van verre.

Zolang de ziel zich laat voeden door het leed en de strijd van de aardse mens zal zij de Graal niet als haar levensdoel kunnen onderscheiden. Daarvoor is haar waarnemingsvermogen teveel verminkt. Daarom moet de oude zielenstructuur worden vervangen door een nieuwe, die door de vernieuwende kracht kan worden gevoed en die daarop dan ook op de juiste wijze kan reageren. Wanneer dat nu het geval is, wat zal haar dan nog kunnen schaden? De dood? Zij heeft dan immers alle facetten van de dood-het dagelijks bestaan van onbewust leven—overwonnen!

Daarom is de Graal het mysterie van de zich vernieuwende ziel op weg naar eeuwigheid.

Dat is een van de redenen waarom de Graalprocessen in het verleden in kleurrijke symbolentaal konden worden beschreven. Zij die daaraan toe waren konden het begrijpen. Voor de anderen waren het schitterende verhalen, die het verlangen naar hoger, beter leven konden voeden.

Wie op zoek gaat naar de Graal, moet in zijn diepste innerlijk afdalen. Daar ligt het begin van zijn reis en nergens anders. Het aanknopingspunt is het verlangen naar het mysterie van de veranderende ziel. Want de vertroosting die uitgaat van de Graal schenkt de pelgrim de vreugde van een groeiende authentieke kennis, die wordt aangeduid als de Gnosis.

Lang voordat hij de hoeder van de Graal kan zijn, is hij reeds ermee verbonden. Ook al weet hij dat nog niet en ondergaat hij zijn zoektocht als een lange smartelijke weg.

Uit: de Graal en het Rozenkruis
Rozenkruiserspers

Over doolhof en labyrint

Historisch gezien zijn er veel verschillende mythes, rituelen en verhalen verbonden aan het labyrint. Tegelijk heeft het labyrint een universele betekenis. Het is niet voorbehouden aan één enkele religieuze of culturele traditie. Juist daarom kan het mensen overal op de wereld, ook nu nog en juist nu weer, aanspreken.

Het labyrint is een oeroud archetype, dat verbonden is met geboorte en transformatie.

De cirkel is vanouds een symbool van heling en heelheid: het labyrint wijst een weg door die cirkel heen. De spiraal is een symbool van de verbinding tussen de menselijke en de goddelijke wereld.

In de huidige tijd is de weg door het labyrint voor talloze mensen een metafoor voor hun levenspad. In het echte leven kent ons pad immers ook de nodige - verwachte en onverwachte - wendingen. Met het lopen van een labyrint doen we dat als het ware na. De vorm van het labyrint geeft vertrouwen dat je je kern (je bestemming) ook echt kunt bereiken. Maar het belangrijkste is wel dat je in beweging blijft: de weg is het doel, zo luidt een oude wijsheid.

Er zijn een aantal verschillende modellen van het labyrint. Ze hebben echter één ding gemeen: in tegenstelling tot een doolhof, waarin je keuzes moet maken tussen verschillende paden, heeft een labyrint een enkel pad.

Een labyrint is een kruisingsvrij, slingerend pad, dat de loper ervan langs een aantal wendingen naar het centrum voert en weer terug naar buiten.

Veel mensen verwarren een labyrint met een doolhof.

Dan mis je een belangrijk punt: in een doolhof verlies je je weg, in een labyrint vind je je weg!

rudolph
www.hetgoddelijkplan.nl

Graag ontmoet ik jou
mijn vriend,
daar waar 's Levensbron bruist...
Waar stil
en zonder woord,
in Liefde
onbegrensd,
de trilling van haar golfslag
ons hart doorstroomt,
tot oeverloos nabij zijn...

Licht wordt dan onze tred
en warm elke aanblik,
vloeibaar onze bewegingen
in 's Levensdans...

Graag ontmoet ik jou,
mijn vriend,
daar waar het Licht
zichzelf hervindt
als een fontein in het hart
en tot aller bron wordt...

(M)cirkelpunt

De leraar, hoe groot hij ook moge zijn, kan nimmer zijn kennis overdragen aan de leerling; de leerling moet zijn eigen kennis herinneren en vormgeven.

Het werk van de spirituele leraar is niet om een ander iets te leren of te onderwijzen, maar alleen om hem/haar te stemmen, om de leerling te 'tunen' als een stemvork. Om de leerling zo af te kunnen stemmen dat hij een volwaardig instrument van God wordt.

Want de spirituele leraar is niet degene die het instrument bespeelt, hij is slechts degene die het instrument stemt. Wanneer dat is begrepen en gebeurd, geeft hij het in handen van de Grote Speler die dit nieuwe instrument gaat bespelen. Dit is de plicht van de ware spirituele leraar, want in zijn dienstbetoon wil hij slechts een stemvork zijn.

De taak van de gnostische leraar is niet om een nieuw geloofssysteem op te dringen aan een leerling, maar om hem te trainen zodat hij/zij zover verlicht kan worden dat hij/zij zelf rechtstreeks openbaringen kan ontvangen.

De Waarheid vanuit zijn oorspronkelijke begin kan niet worden geuit of gegeven. Iemand kan niet iets geven dat niet kan worden uitgedrukt in woorden.

Dus de ware leraar geeft slechts een methodiek om de Waarheid te kunnen vinden, om deze te ontvouwen, om datgene te ontsluiten dat alleen in ons hart is te vinden. Het is echt onmogelijk dat iemand zijn kennis kan overdragen naar een ander; hij kan hem slechts aanduiden hoe hij zijn eigen kennis kan vinden en ontvouwen naar zichzelf. Iedereen bezit een Koninkrijk, maar hij zal het wel zelf moeten zoeken.

Er is maar één ware Leraar, en die Leraar is God zelf. Niemand kan iemand anders iets leren.

Al wat we kunnen doen voor een ander is de ervaring aanreiken om succes te hebben. Bijvoorbeeld, als iemand een weg kent, kan hij een ander slechts vertellen dat dit de weg is naar de plek waarnaar hij op zoek is.

Het werk van de spirituele Leraar is als het werk van Cupido. Deze brengt twee zielen samen. En precies zo is het werk van de spirituele leraar: om iemands ziel en God samen te brengen.

Maar wat leren we dan aan degene die de Waarheid zoekt? Niets wordt geleerd. Hij wordt alleen maar geleerd hoe hij zou kunnen leren van God.

Want niemand kan ooit spiritualiteit leren aan een ander. Het is God die onderwijst. En hoe leren we dat? Door de oren die altijd wagenwijd open staan naar dat wat buiten plaats vindt, te sluiten naar de buitenwereld. En dan in plaats van te luisteren naar alles dat van buiten komt, begint men de woorden te verstaan die van binnen komen.

Maw, als men zou moeten definiëren wat meditatie is, is dat ook een levenshouding: dwz de juiste levenshouding naar God.

Onze opdracht en levenshouding zou moeten zijn om eerst God binnen te zoeken. Dan, na het zoeken van God binnenin ons hart, kunnen we onze focus naar buiten richten om God overal en in de natuur terug te vinden.

HAZRAT INAYAT KHAN

De Melodie, de Musicus en het Instrument...

Heb je je al eens laten meevoeren op de diepe en warme klanken van de bandoneon of gedanst op het ritme van zijn melodie...

een scala van tonen en timbres die uitstromen in één vloeiende beweging, een spel dat zich ontvouwt door het harmonieus bespelen van het instrument, door het samengaan van beide delen tot één geheel. Het is een spel van afscheiding en eenwording, het is het spel van de meester-musicus die alle registers opentrekt om tot de perfecte uitvoering te komen van zijn muziek....

De bandoneon kan niet zijn zonder zijn twee aparte toetsenborden, elk met hun specifieke tonen, zij kunnen ook niet op zichzelf bestaan. Beiden zijn nodig om de meest intense klanken te laten horen, beiden moeten bespeeld worden om de melodie tot leven te brengen, beiden horen samen voor het dienen van het doel en vormen één geheel. Soms heel dichtbij of ver van elkaar verwijderd, maken zij beiden deel uit van eenzelfde instrument door de verbinding met de balg.

Doch zonder de musicus blijft de bandoneon een dood instrument. Hij is de onmisbare schakel in het geheel, de bringer van het leven; hij creëert de melodie, scheidt de nuances en schenkt haar zijn kracht.

Het instrument is slechts het middel om wat niet tastbaar is tot openbaring te brengen. Het dient alleen het doel wanneer het bespeeld kan worden en de muziek tot voedsel kan zijn voor de gehavende ziel...

Zo is het ook met de mens, hij dient in balans te zijn, een zuiver instrument te zijn om 'bespeeld' te kunnen worden door de grote Musicus van het Leven. Ziel en persoonlijkheid vormen het instrument voor de Geest. Hij is de levende Bron waaruit de zuivere klanken vloeien die zich samenvoegen tot één melodie. Zonder deze Bron verdort de mens, verstomt de muziek en wordt alles wat vorm heeft of grof en hard is, levens-loos. Het niet tastbare overstijgt het tastbare en om de werkelijkheid te ontdekken moeten we er doorheen leren zien, de Bron leren kennen en haar zuivere water drinken en leren proeven. De smaak is zoet wanneer met zich hieraan laven kan...

Een groot en waarachtig Musicus put zijn inspiratie en kunde uit de stromende Bron. De leraar wijst slechts de weg, waarschuwt, behoedt en moedigt aan waar nodig. Er zijn vele leraren en vele methodes die wijzen naar hetzelfde doel. Slechts met vallen en opstaan leert de leerling het instrument hanteren en bespelelen. Hij wordt beproefd en uitgedaagd in het vele oefenen, tot hij er meester over wordt.

In die volledige toewijding verdwijnt het onderscheid tussen het instrument, de musicus en de melodie. Alles wordt EEN in een harmonieus geheel binnen het Muziekspel dat zich gaandeweg ontwikkelt en waar men zich al dansend in verliest, in overgave aan het ritme en de melodie van het Leven...

(M) cirkelpunt

Een stukje 'meesterschap' en de bandoneon...Oblivion of Vergetelheid
<http://youtu.be/0adwx5hDeVs>

Wat betekent
de kennis van Gods
eenheid leren?
Opgaan
in de tegenwoordigheid
van de Ene.
Als je wilt stralen
als de dag,
verbrand dan de waan
dat je denkt
op jezelf te staan.
Rumi

Adoratie leidt tot ontleding van eigen kracht...

Adoratie leidt tot ontleding van de eigen kracht, de eigen vermogens. Het maakt de ander groter en jezelf kleiner. Het is als met een kleurige ballon die wordt opgeblazen. Je bewondert zijn mooie vorm als een klein kind en vergeet dat jij het was die hem hebt opgeblazen. Prik erin en de ballon loopt leeg. Degene die geadoreerd wordt, heeft vaak de werking van een drug. Als hij er is of als je hem hoort of ziet, voel je je opgewonden en blij. Als hij uit het zicht is, voel je je minder gelukkig. Werkelijk geluk is van niets en niemand afhankelijk, kent geen verering. Een werkelijk heilig mens of spiritueel leraar staat geen adoratie toe. Doet hij dit toch, dan is hij geen heilig mens of spiritueel leraar, maar een toneelspeler, gevangen in zijn ego, hoe subtiel ook. Reden temeer om de ballon niet meer op te blazen, maar het touwtje waaraan je hem vasthoudt zo snel mogelijk los te laten.

Om een ander groter te maken, moet je jezelf kleiner maken. Lang opkijken naar iemand bezorgt je op den duur een stijve nek. Buigen voor degene die je adoreert, verwijdert je van de wijsheid van de hemel. Een ander adoreren is jezelf minder respecteren. Als je iemand op een voetstuk wilt plaatsen, kijk dan eerst of het voetstuk hem wel dragen kan. Voordat je er erg in hebt, valt hij eraf, omdat hij niet meer beantwoordt aan de hoogte waarop je hem geplaatst hebt. Adoratie schept talloze standbeelden. Zij overleven een tijdje degene die geadoreerd wordt. Maar Beeldenstormen en stormen van het leven breken eens af wat tot verstening leidt. Realisatie is van belang, niet adoratie. Adoratie houdt de dualiteit in stand. De ander wordt de zon, jij de planeet die om hem heen draait.

Uit: Een land zonder pad stromend als water van Marcel Messing

The best way to keep a prisoner from escaping
is to make sure he never knows he's in prison.

~Fjodor Dostojevski~

Beste lezer,

Een beetje later dan verwacht verschijnt deze nieuwsbrief, die je vanaf nu ook kan vinden op het blog de 'Wake up Call' (zie website) en die je via deze onderstaande link kan downloaden.

<http://www.wake-up-call.be/nieuwsbrief/>

Ik wil tevens ook graag verwijzen naar het Weisse-Rose - manifest, dat te lezen is op deze website en van de hand is van Peter Vereecke van de Belfortgroep. Velen kennen Peter wel, als een gedreven man, een klokkenluider, die zich met hart en ziel werpt in de strijd tegen fundamenteel onrecht, manipulatie en bedrog, die hun oorsprong hebben in de boosaardige intenties van de machtselite en waarvan het doel niets anders is dan de mensenziel te schaden en te knechten. Hij doet dit door aan de oppervlakte te brengen wat het daglicht niet mag zien om zo de onwetendheid bij de burger op te heffen. Een man die onlangs gedagvaard werd omwille van zijn vrije meningsuiting; een man die als voortrekker slechts de vertolker is van de stem van de vele wakkere burgers, die niet meer dralen maar opstaan tegenover die krachten die de mensheid dom trachten te houden en het juk nog zwaarder willen laten doorwegen...

Het Weisse-Rose-manifest is hiervan een krachtig signaal!
(M) cirkelpunt

Vergeet niet, dat dat waar het werkelijk om gaat op het gebied van het bewustzijn ligt en de strijd gevoerd wordt tussen de vorm en het leven in de vorm, tussen vooruitgang, die naar bevrijding van de menselijke geest voert en de reactionaire beweging, die voert tot beknotting van het menselijk bewustzijn en beperking van zijn vrije uitdrukking.

Het gaat om het recht de wil-tot-het-goede uit te drukken, het recht menselijke verhoudingen uit te drukken.

Alice Bailey /DK

Het naar buiten treden van de Geestelijke Hiërarchie

Land of bear and land of eagle
Land that gave us birth and blessing
Land that called us ever homewards
We will go home across the mountains
We will go home, we will go home
We will go home across the mountains
We will go home, we will go home
We will go home across the mountains

Land of freedom land of heroes
Land that gave us hope and memories
Hear our singing hear our longing
We will go home across the mountains
We will go home, we will go home
We will go home across the mountains
We will go home, we will go home
We will go home across the mountains

Land of sun and land of moonlight
Land that gave us joy and sorrow
Land that gave us love and laughter
We will go home across the mountains

We will go home, we will go home
We will go home across the mountains
We will go home, we will go home
We will go home across the mountains

When the land is there before us
We have gone home across the mountains
We will go home, we will go home
We will go home across the mountains

Song of Exile/ King Arthur

Op weg naar geluk
Zullen velen je bespotten
Omdat hun hart gevuld is met angst,
Angst, omdat jij je innerlijke vrede hoedt
Die zij kwijtraakten in een wereld vol geweld,
Angst, omdat jij je glimlach bewaart
Die zij verloren in een wereld vol onechtheid,
Angst, omdat jij de stilte koestert in je hart
Die zij ontberen in een wereld vol lawaai,
Angst, omdat jij volstrekt jezelf blijft
In de roes der maskerade.

Marcel Messing

